

บทบรรณาธิการ

Significance of determining ABO antibody titers in transfusion and transplantation

อ้อยทิพย์ ณ ถลาง

บัณฑิตศึกษา คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทนำ

แอนติบอดีของหมู่เลือดระบบ ABO คือ anti-A, anti-B และ anti-AB นั้นเป็นสาเหตุของการเกิด hemolytic transfusion reactions (HTRs) hemolytic disease of the fetus and newborn (HDFN) ส่วนใหญ่แอนติบอดีเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ (naturally occurring antibodies) ซึ่งเป็นชนิด IgM การสร้างแอนติบอดีแต่ละชนิดจะจำเพาะกับแอนติเจนที่ตนเองไม่มี โดยเริ่มสร้างแอนติบอดีได้ตั้งแต่หลังคลอด แต่จะตรวจได้เมื่ออายุประมาณ 3 เดือน และความแรง (titer) เพิ่มขึ้นในช่วงอายุ 5 ปีถึง 10 ปี ผู้สูงอายุอาจมีความแรงของแอนติบอดีลดลงได้^{1,2} การสรุปผลการตรวจหมู่เลือด ABO นั้น ต้องตรวจทั้งแอนติเจนบนเม็ดเลือดแดง (cell grouping) และแอนติบอดีในซีรัม (serum grouping) ยกเว้นในทารกแรกเกิดจนถึงอายุ 1 ปี จะตรวจเฉพาะแอนติเจนบนเม็ดเลือดแดงเท่านั้น^{2,3} นอกจากนี้แอนติบอดีของหมู่เลือด ABO พบเป็นชนิด IgG ได้ ซึ่งเกิดจากการกระตุ้นจากปัจจัยต่างๆ เช่น การตั้งครรภ์ การได้รับเลือดผิดหมู่ การได้รับสาร A หรือ B จากแบคทีเรียหรือปรสิตบางชนิด⁴ โดยทั่วไปการตรวจแอนติบอดีชนิด IgG ของหมู่เลือด ABO ไม่ได้เป็นการตรวจประจำในห้องปฏิบัติการธนาคารเลือด แต่อาจใช้ในกรณีศึกษาสาเหตุของ ABO-HDFN⁵ ปัจจุบันการตรวจความแรงของ IgM และ IgG anti-A และ anti-B ใช้ในกรณีต่างๆ เช่น การให้ platelets ที่เตรียมจากผู้บริจาคเลือดหมู่ O กับผู้ป่วยหมู่อื่น (A, B และ AB), การปลูกถ่ายไตจากผู้บริจาคที่เป็นญาติที่มีหมู่เลือด ABO ไม่ตรงกัน (ABO-incompatible, ABO living donor kidney transplantation)⁶⁻⁸

Clinical significance of ABO antibody titers in blood transfusion

เนื่องจากผู้บริจาคเลือดหมู่ O นั้นไม่มีแอนติเจนทั้ง A และ B จึงถือว่าเป็น universal donors คือ กรณีที่ผู้ป่วยหมู่เลือดอื่นต้องการส่วนประกอบของเลือดที่เป็นเม็ดเลือดแดง หากไม่มีหมู่เลือดตรงกัน อาจให้หมู่ O แทนได้ แต่เนื่องจากพลาสมาหมู่ O มีทั้ง anti-A และ anti-B กรณีที่ให้กับผู้ป่วยหมู่เลือด A, B และ AB อาจทำให้เกิด acute HTRs ได้^{6,7} ดังนั้นในการ

ให้ platelets ทั้งชนิด pooled platelet concentrates (PPC) และ single donor platelets (SDP) ซึ่งมีปริมาตรของพลาสมาประมาณ 200-250 mL มีข้อแนะนำให้ตรวจ anti-A และ anti-B titers ใน PPC หรือ SDP ก่อนให้ผู้ป่วย ทั้งนี้พิจารณาให้ใช้เฉพาะ platelets ที่มี IgM titer น้อยกว่า 64 (สำหรับศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย ใช้ cut off ที่ 128 ทั้ง IgM และ IgG titers) ส่วน IgG titer ใช้ค่าน้อยกว่า 256^{8,9} ปัจจุบันมีการใช้ platelet additive solution (PAS) เพื่อช่วยลดปริมาตรของพลาสมาใน platelets ส่งผลให้ช่วยลดความแรงของ anti-A และ anti-B ได้¹⁰ นอกจากนี้มีรายงานการเกิด hemolysis ในผู้ป่วยที่ได้รับ high dose ของ intravenous immunoglobulin (IVIG) ซึ่งเกิดจาก passive transfer ของ IgG ที่มี high titers anti-A และ anti-B ของผู้บริจาคหมู่ O^{11,12} ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบความแรงของ anti-A และ anti-B ในทุก lots ของบริษัทที่ผลิต IVIG ก่อนการจำหน่ายเสมอ¹³

Clinical significance of ABO antibody titers in kidney transplantation

การตรวจความแรงของแอนติบอดีหมู่เลือด ABO ทั้ง anti-A และ anti-B ใช้ในการประเมินและติดตามผลการรักษาผู้ป่วยที่ได้รับการปลูกถ่ายไตจากผู้บริจาคที่เป็นญาติที่มีหมู่เลือด ABO ไม่ตรงกัน เช่น ผู้ป่วยหมู่ O ได้รับจากผู้บริจาคไตหมู่ A หรือ B หรือ AB การตรวจนี้ยังใช้ประเมินการตอบสนองต่อการปลูกถ่ายไตที่เป็น ABO-incompatible ซึ่งอาจเกิด acute antibody-mediated rejection (AMR) ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากแอนติบอดีชนิด IgM แต่แอนติบอดีชนิด IgG ก็พบว่ามีส่วนร่วมด้วย โดยเฉพาะการเกิด poor graft outcome ในผู้ป่วยที่ได้รับการปลูกถ่ายไตดังกล่าว¹⁴⁻¹⁶ ดังนั้นการตรวจความแรงของทั้ง IgM และ IgG anti-A และ anti-B ในพลาสมาหรือซีรัมผู้ป่วย เพื่อใช้เป็นค่า baseline ก่อนการปลูกถ่ายไต สามารถแบ่งกลุ่มได้สองกลุ่มคือ ผู้ป่วยที่มี baseline titer ≥ 512 จัดอยู่ในกลุ่ม high-titer ขณะที่ผู้ป่วยที่มี baseline titer ≤ 256 จัดอยู่ในกลุ่ม low-titer ซึ่งกลุ่มผู้ป่วย high-tier มีความเสี่ยงต่อการเกิด acute AMR

มากกว่ากลุ่ม low-titer จึงต้องลดความแรงของแอนติบอดีก่อนปลูกถ่ายไต ด้วยการทำให้ plasmapheresis/IVIG ทั้งนี้ต้องมีการตรวจติดตามระดับของแอนติบอดีทั้งก่อนและหลังการปลูกถ่ายไตเพื่อประเมินผลการรักษาผู้ป่วย^{16,17}

Serological techniques used for titration of anti-A and anti-B

การตรวจเพื่อหาความแรงของทั้ง IgM และ IgG anti-A และ anti-B นั้น ต้องเจือจางพลาสมาหรือซีรัมแบบ serial two-fold dilutions ก่อน วิธีมาตรฐานที่ใช้ในห้องปฏิบัติการธนาคารเลือด คือ การตรวจด้วยวิธีหลอดทดลอง (conventional tube test, CTT)⁶ ซึ่งตรวจแอนติบอดีได้ทั้งชนิด IgM และ IgG โดยนำพลาสมาหรือซีรัมมาทดสอบกับเซลล์เม็ดเลือดแดงหมู่ A และ หมู่ B แล้วอ่านผลปฏิกิริยาการจับกลุ่มของเม็ดเลือดแดงที่อุณหภูมิห้อง (20-24°C) กรณีที่มีการจับกลุ่มแสดงว่า มีแอนติบอดีชนิด IgM หากต้องการตรวจเฉพาะแอนติบอดีชนิด IgG ต้องนำซีรัมมา treated ด้วย dithiothreitol (DTT) ก่อน หลังจากนั้นจึงนำส่วนผสมเซลล์และซีรัมมา incubate ที่ 37°C และทดสอบ indirect antiglobulin test (IAT) กรณีที่มีการจับกลุ่มแสดงว่า มีแอนติบอดีชนิด IgG การตรวจแอนติบอดีด้วยวิธีนี้ มีข้อจำกัด คือ ขั้นตอนการทดสอบยุ่งยาก เทคนิคการแยกหลอดมีความแตกต่างกัน การอ่านปฏิกิริยาและการแปลผลต่อองค์ประกอบของบุคลากร ส่งผลให้การรายงานความแรงของแอนติบอดีมีความถูกต้องและแม่นยำลดลง¹⁸⁻²⁰ ปัจจุบันมีการประยุกต์ใช้วิธีต่างๆ เช่น erythrocyte magnetized technology (EMT), column agglutination test (CAT) มาใช้ในการตรวจกรองและแยกชนิดของแอนติบอดีรวมทั้งการตรวจความแรงของแอนติบอดี ทั้งวิธี EMT และ CAT สามารถตรวจโดยใช้เครื่องอัตโนมัติ จึงช่วยลดขั้นตอนการทดสอบ และความแตกต่างของการอ่านผลปฏิกิริยาได้^{21,22} แต่อย่างไรก็ตามการเลือกใช้วิธีการตรวจที่เหมาะสมต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นทั้งเรื่องค่าใช้จ่าย เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องด้วย

สรุป

การตรวจหาความแรงของแอนติบอดีหมู่เลือดระบบ ABO ทั้งในผู้บริจาคเลือดและผู้ป่วยนั้นมีความสำคัญทั้งด้านการให้เลือดและส่วนประกอบของเลือดและการปลูกถ่ายไต หากห้องปฏิบัติการธนาคารเลือดเลือกใช้เทคนิคการตรวจที่แตกต่างกันหรือบุคลากรขาดความชำนาญและประสบการณ์ อาจพบปัญหาในการแปลผลการตรวจได้ ซึ่งส่งผลต่อการประเมินผลการรักษาผู้ป่วย และการจัดเตรียมเลือดและส่วนประกอบของเลือดที่เหมาะสมและปลอดภัยให้กับผู้ป่วย

เอกสารอ้างอิง

1. Fung MK, Eder AF, Spitalnik SL, Westhoff CM. *Technical manual*. 19th ed. Bethesda, MD: American Association of Blood Banks; 2017.
2. Daniels G. *Human blood group*. 3rd ed. Chichester: Wiley-Blackwell; 2013.
3. Pikulsod S. *Standards for blood banks and transfusion services*. 4th ed. Bangkok: National Blood Centre, Thai Red Cross Society; 2015.
4. Mazda T, Yabe R, Nathalang O, Thammavong T, Tadokoro K. Differences in ABO antibody levels among blood donors: a comparison between past and present Japanese, Laotian, and Thai populations. *Immunohematology*. 2007;23:38-41.
5. Samung A, Bejrachandra S, Nathalang O, Plubjui P, Permpikul P. The detection of IgG maternal alloantibodies for safety transfusion in newborn at Siriraj Hospital. *J Hematol Transfus Med*. 2011;21:5-13.
6. Fung MK, Downes KA, Shulman IA. Transfusion of platelets containing ABO-incompatible plasma: a survey of 3156 North American laboratories. *Arch Pathol Lab Med*. 2007;131:909-16.
7. Cooling L. ABO and platelet transfusion therapy. *Immunohematology*. 2007;23:20-33.
8. Pietersz RNI, Englefriet CP, Reesink HW. International forum: transfusion of apheresis platelets and ABO groups. *Vox Sang*. 2005;88:207-21.
9. Cooling LL, Downes TA, Butch DS, Davenport RD. Anti-A and anti-B titers in pooled group O platelets are comparable to apheresis platelets. *Transfusion*. 2008;48:2106-13.
10. Bejrachandra S. Platelet additive solutions (PAS). *J Hematol Transfus Med*. 2016;26:175-7.
11. Buchta C, Macher M, Hocker P. Potential approaches to prevent uncommon haemolytic side effects of ABO antibodies in plasma derivatives. *Biologicals*. 2005;33:41-8.
12. Padmore RF. Hemolysis upon intravenous immunoglobulin transfusion. *Transfus Apher Sci*. 2012;49:93-6.
13. Bellac CL, Polatti D, Hottiger T, Girard P, Sängler M, Gilgen M. Anti-A and anti-B haemagglutinin levels in intravenous immunoglobulins: are they on the rise? A comparison of four different analysis methods and six products. *Biologicals*. 2014;42:57-64.
14. Shimmura H, Tanabe K, Ishikawa N, Tokumoto T, Takahashi K, Toma H. Role of anti-A/B antibody titers in results of ABO incompatible kidney transplantation. *Transplantation*. 2000;70:1331-5.
15. Toki D, Ishida H, Horita S, Yamaguchi Y, Tanabe K. Blood group O recipients associated with early graft deterioration in living ABO-incompatible kidney transplantation. *Transplantation*. 2009;88:1186-93.
16. Bentell A, Barnett NR, Braitch M, Kessar N, Mckane W, Newstead C, et al. Clinical outcomes with ABO antibody titer variability in a multi center study of ABO-incompatible kidney transplantation in the United Kingdom. *Transfusion*. 2016;56:2668-79.
17. Chung BH, Lim JU, Kim Y, Kim JI, Moon IS, Choi BS, et al. Impact of the baseline anti-A/B antibody titer on the clinical outcome in ABO-incompatible kidney transplantation. *Nephron Clin Prat*. 2013;124:79-88.

18. Lim YA, Kang SJ. Standardization of ABO antibody titer measurement at laboratories in Korea. *Ann Lab Med.* 2014;34:456-62.
19. Kang SJ, Lim YA, Baik SY. Comparison of ABO antibody titers on the basis of the antibody detection method used. *Ann Lab Med.* 2014;34:300-6.
20. Bhangale A, Pathak A, Pawar S, Jeloka T. Comparison of antibody titers using conventional tube technique versus column agglutination technique in ABO blood group incompatible renal transplant. *Asian J Transfus Sci.* 2017;11:131-4.
21. Dubey A, Sonker A, Chaudhary RK. Comparative evaluation of gel column agglutination and erythrocyte magnetised technology for red blood cell alloantibody titration. *Immunohematology.* 2015;31:1-6.
22. Shim H, Hwang JH, Kang SJ, Seo HS, Park EN, Park KU, et al. Comparison of ABO isoagglutinin titres by three different methods: tube haemagglutination, microcolumn agglutination and automated immunohematology analyzer based on erythrocyte-magnetized technology. *Vox Sang.* 2020;115:233-40.

